

سالهاست که پای صحبت هر موسیقیدان و نوازنده بی که بنشینی ، قبل از آن که دغدغه اش کار و موسیقی باشد ، مسائل پیرامون و درحاشیه این هنرهاست ، از سیاست گذار یهای کلان و خرد سازمانهای سیاست گذار تا نقش صدا وسیما و آموزش عالی و وزارت ارشاد و مراکز آموزش موسیقی ...

محمدعلی کیانی نژاد نوازنده صاحب سبک نی نیز از جمله این هنرمندان است. با او گفت وگویی انجام شده که حاصلش را می خوانید:
□ فرهنگ و هنر

● **در این چند سال ایران شاهد تحولاتی سیاسی و اجتماعی در عرصه های مختلف بوده است تأثیر این شرایط را در هنر موسیقی چگونه می بینید؟**

طبعاً وقتی در جامعه یی تحول و دگرگونی رخ می دهد تمام اقشار سعی دارند به نوعی در این تحولات شرکت کنند و چنانچه این اصلاحات و تحولات هماهنگ با خواسته های آنان باشد خود را با تحولات فوق وفق دهند و در جهت آن قدم بردارند، جامعه موسیقی هم از این قاعده مستثنی نیستند ، تلاششان برای پیشرفت فرهنگ و هنر بوده و سعی می کنند از موسیقی های مختلف مانند موسیقی رزمی و حماسی که لازمه هرتحولی است و همچنین موسیقی های محلی و سنتی برای رده های مختلف سنی با زبان خاص آنها استفاده کنند.

گفت و گو بامحمدعلی کیانی نژاد نوازنده نی

زمینه سرمایه گذاری ، آموزش صحیح ، نظارت دقیق ، تبلیغات درجهت مثبت و انتقادات به جا توسط کارشناسان صورت نگیرد شاهد سستی و ضعف تمامی مسائل روبنایی جامعه خواهیم بود . بنابراین دراموز فرهنگي و هنری نقش مدیریت بسیار حساس خواهد بود و در این راستا چنانچه مدیران هنری در کار خود متبحر و از افراد لایق و دلسوز و مؤمن و نتیجتاً مجتهد کار خود نباشند کار به ویرانی کشیده خواهد شد.

و اما در مورد بخش دوم سؤال شما و مدیریت فعلی ؛ نزدیک به ۱۷-۱۶ سال است که ما در بخش موسیقی و بالاخص مدیریت موسیقی از افراد متخصص این کار محروم بوده ایم و به جرأت می توان گفت که چند نفر کمتر از تعداد انگشتان دست دایماً دریستهای مدیریت موسیقی ثابت بوده اند و

گاهی برای تنوع جایشان را با هم عوض کرده اند ولی هیچ تغییری در سیاست موسیقی نبوده است ، طبعاً وقتی اوضاع بدین روال باشد کار به بن بست خواهد رسید زیرا کسانی که کارشان موسیقی نیست به هیچ عنوان از ظرایف موسیقی و طرز برخورد با هنرمندان اطلاعی ندارند و هنرمندان زحمت کشیده و تحصیل کرده به هیچ عنوان با مدیریتی که از هنر موسیقی بی خبر است همکاری نخواهند کرد . به همین دلیل موسیقی ما سال به سال رو به زوال رفته است و آنچه که امروزه از رسانه های گروهی به عنوان موسیقی پخش می شود درحدم موسیقی پرتوان این مملکت نیست .

● **اگر به گذشته نه چندان دور تاریخ کشورمان توجه کنیم و به اوایل پیروزی انقلاب درسال ۵۷ برگردیم شاهد آثاری درخشان ودرخور توجه از موسیقی دانان ایرانی هستیم که تحت تأثیر شرایط و تحولات آن دوره ساخته**

کار به بن بست خواهد رسید!

شده و خاطره آنها هنوز هم در اذهان مردم باقیست ، اما واقعیت این است که از آن تاریخ به بعد موسیقی ما دچار نوعی تشننت و گسیختگی گردید عوامل این گسیختگی را در چه چیزی می بینید؟

– اگر در اوایل انقلاب شاهد کارهای بسیار درخشان چه از نظر کلام و چه از نظر موسیقی وحتى اجرا هستید دلیل بر مدیریت خوب و سرپرستی به وسیله خود هنرمندان بود، چون هنرمندان با هماهنگی با اقشار مختلف مردم موسیقی می ساختند . مثلاً شاهد چندین اثر زیبا و حاوی پیامهای جهت دار در راستای کار کشاورزان ، کارگران ، نیروهای رزمی و پهلوانی و حتی ورزشکاران سروهایی بسیار زیبایی ساخته شد، در طول هشت سال جنگ تحمیلی هنرمندان موسیقی سرودهای بسیار زیبا و حماسی ساختند که در جبهه های جنگ بسیار مؤثرافتاد که درواقع پیام هنر هم این است ،

محدودیت ها خانواده موسیقی را مهجور کرد و حاصل آن که هم موسیقیدان و هم موسیقی به ورطه نابودی کشیده شد.

● **تأثیر گذاری رادیو و تلویزیون به عنوان یک رسانه فراگیر ملی در این مدت از دید شما به چه صورت بوده است؟**

– صدا و سیما در مملکت ما تنها رسانه یی است که گزارش میزگردهای مهم و نتیجتاً هنر هنرمندان را به مردم بازگویی کند و در اقصی نقاط این مملکت مردم از رادیو و تلویزیون استفاده می کنند، جامعه از آن الگوهای بسیاری را می گیرد و در زندگی مردم نقش تعیین کننده یی دارد در مورد موسیقی بازهم باید اشاره کنم که صدا وسیما در اوایل انقلاب رسالت خود را به خوبی بیان کرد اما رفته رفته به جهت نبود توجه به مدیریت های هنری این نقش کم رنگ شد و در زمینه موسیقی می توان اذعان کرد که خیلی کوتاهای کرده است.

رادیو و تلویزیون می تواند در جهت شناساندن موسیقی به مردم نقش زیادی داشته باشد، چه در زمینه آموزش ، شناخت سازها ، موسیقی مناطق مختلف ایران ، موسیقی کلاسیک غرب ، سنتی ، رزمی و حتی کنفرانسها و میزگردهای متعددی که حاوی نقد وبررسی موسیقی باشد.

به جرات می توان گفت که در این پانزده سال اخیر حتی یک بار صدا و سیما میزگردی پیرامون موسیقی نداشته و حتی حرکات متضاد در مورد نمایش نوازنده و ساز انجام داده است و به دلخواه هر گاه که صلاح دانسته است از این کار جلوگیری کرده حتی کار به

جایی رسیده که رسالت صدا و سیما در جهت موسیقی به این جا ختم می شود که چند خواننده تربیت کرده است که تقلید خوانندگان قبل از انقلاب را می کنند که خود آنها در آن زمان هم زیاد توجه مردم نبودند ، حتی آهنگهایی که این حضرات می خوانند همان آهنگهای خوانندگان مورد نظر است با این تفاوت که شعرشان تغییر کرده و اشعار هم متأسفانه چون به دست ترانه سرا سروده نمی شود نامفهوم و تلیق شعر و موسیقی بسیار ضعیف است در صورتی که این حرکات عجولانه و لجاجانه در شأن موسیقی این مملکت نیست و مسؤولان رادیو و تلویزیون حتماً باید در این مورد هرچه سریعتر چاره یی ببندیشند و کار را به دست کاردان بسپارند وگرنه به نظر من نبودن این موسیقی بهتر از بودنش خواهد بود. در چنین شرایطی وبا موسیقی فعلی آیا انتظار می رود هنرمندان آزاداندیش ، متعهد و متخصص با صدا و سیما همکاری کنند.

خوشبختانه جامعه موسیقی ایران بعد از بهمن ۵۷ که به جرأت می توان گفت درخشان ترین دوره موسیقی بعد از انقلاب است وظیفه خود را به نحو شایسته یی انجام داد .

● **اعمال مدیریت صحیح مراکز فرهنگی و هنری و استفاده از توان کارشناسی هنرمندان موسیقی را تاچه حد در پیشرفت و اعتلای فرهنگ و هنر و بالاخص هنر موسیقی مؤثر می دانید و مدیریت کنونی مراکز فوق را چگونه می بینید؟**

– نقش مدیریت در جوامع امروزی که علوم و فنون پیشرفت زیادی داشته اند چنانچه بطور صحیح اعمال نشود نتیجه کار به قهقرا خواهد رفت و مدیریت در بخشهای هنری کار بسیار خطیری است که اگر کوچکترین اشتباهی در آن رخ دهد فرهنگ جامعه یی را تحت تأثیر قرار خواهد داد و در جامعه یی که به فرهنگ به عنوان امر زیربنایی توجه نشود و در این

فراخوان مقاله

- مکانیزاسیون و اتوماسیون درصنعت آب و فاضلاب
- فرآیندهای مناسب و نو در تصفیه آب و فاضلاب
- تحقیقات در خدمت تکنولوژی
- بکارگیری تکنولوژی جدید در بهبود خدمات مشترکین
- نوسازی و مدرنیزاسیون تأسیسات آب
- **بهداشت و محیط زیست**
- آب و سلامتی
- آب ، محیط زیست و توسعه پایدار
- روند آلودگی منابع آب و راهکارهای مقابله با آن
- **7-همکار یهای منطقه ای و بین المللی**
- نقش سازمانها و مجامع بین المللی
- توسعه سیستمهای اطلاعاتی و تسریع در مبادله اطلاعات
- توسعه منابع مالی بین المللی
- ضرورت همکاری بیشتر بین کشورها
- بحث در مورد تشکیل کنوانسیونهای ضروری
- بررسی سیاستها و استراتژیهای منطقه ای و جهانی آب در قرن ۲۱

مقالات
از علاقه مندان به ارایه مقاله در کنفرانس دعوت می شود که اصل مقاله شامل چکیده(حداکثر ۲۰۰ کلمه) ، روش کار ، نتیجه گیری ، بحث و بهره گیری پایانی و منابع و مراجع را در ۳ الی ۶ صفحه به زبان فارسی و انگلیسی تهیه و تا تاریخ ۱۵ مهرماه ۱۳۷۹ به دبیرخانه کنفرانس ارسال دارند . قابل ذکر است ارایه مقالات درکنفرانس به زبان فارسی و انگلیسی مقدر می باشد. نظریه شورای علمی کنفرانس در مورد مقالات ارسال شده تا تاریخ ۲۰/ ۸/ ۷۹ به اطلاع تهیه کنندگان خواهد رسید .

کارگاهها و دوره های کوتاه مدت آموزشی همزمان با برگزاری کنفرانس ، کارگاهها و دوره های آموزشی کوتاه مدت در برخی از زمینه های صنعت آب و فاضلاب برگزار خواهد شد . عناوین و نحوه ثبت نام در کارگاههای آموزشی متعاقباً به اطلاع علاقه مندان خواهد رسید . همچنین از اساتید و متخصصین که مایل به همکاری با کنفرانس جهت تشکیل کارگاههای آموزشی می باشند دعوت به عمل می آید .

نحوه ثبت نام
از علاقه مندان شرکت در کنفرانس دعوت می شود فرم درخواست را تکمیل نموده و به همراه فیش واریز حق ثبت نام در کنفرانس به مبلغ ۵۰۰ / ۰۰۰ ریال (دانشجویان با ارایه کارت معتبر دانشجویی ۱۵۰ / ۰۰۰ ریال) به حساب جاری ۰۷/ ۰۷/ ۶۶۹۰ بانک سپه شعبه سهروردی جنوبی کد ۱۱۸۴ به نام انجمن متخصصین آب و فاضلاب ، به نشانی دبیرخانه کنفرانس ارسال نمایند.
همچنین شماره های زیر آماده پاسخگویی و دریافت نظرات خواهند بود .

شماره تلفن: ۰۲۱-۸۹۵۱۲۶۳-۸۹۵۳۳۲۷ شماره نمابر: ۰۲۱-۸۹۵۱۲۶۳-۸۹۵۳۳۲۷ نشانی دبیرخانه کنفرانس: تهران - صندوق پستی ۰۳۵۹-۱۴۱۵۵ پست الکترونیکی: ABFANET@moe.or.ir

فرم درخواست شرکت در کنفرانس مدیریت آب و فاضلاب در کشورهای آسیایی

نام و نام خانوادگی:	رشته تحصیلی:
آخرین مدرک تحصیلی:	شغل:
نشانی:	محل کار:
کد پستی:	نمابر:
آدرس پست الکترونیکی:	تلفن:
علاقه مند به شرکت در کنفرانس می باشم:	
☐ با ارایه مقاله	☐ بدون ارایه مقاله
عنوان مقاله:	
☐ کارگاه و دوره کوتاه مدت آموزشی	

تصویر فرم ثبت نام نیز پذیرفته می شود

در پاسخ به ستون

«آوای شما»

شبکه پیام تغییر مسیر نداده است!

بخش موسیقی صفحه فرهنگ و هنر روز هفدهم مرداد ماه در ستون «آوای شما» که نوشته ها و نامه های مخاطبین صفحه موسیقی را منعکس می کند، به نقل از یکی از مخاطبانش مطلبی را با عنوان «موسیقی؛ هنری سرگردان در سیما» به چاپ رساند که با واکنش رادیوی پیام روبرو شد. روابط عمومی این شبکه پاسخی بر آن نوشته فرستاده است که در پی می آید.

● **فرهنگ و هنر**
نویسنده محترم از موضع دلسوزی و علاقه مندی به موسقی اصیل ایرانی و نیز آهنگ های حماسی و انقلابی ، اقدام به نوشتن مقاله نموده و طی آن از دستگاههای ذیربط و از جمله سازمان صدا وسیما به دلیل استفاده از موسیقی غربی و حذف «مجال برای خودنمایی موسیقی اصیل و جدی» انتقاد کرده است در بخشی از این مقاله رادیو پیام را به دلیل «تغییر مسیر» در پخش موسیقی اصیل ایرانی در «ابتدای راه» به قرار گرفتن «در پیچ و خم موسیقی های پاپ و غربی» مورد انتقاد قرار داده است.

ضمن تشکر از احساس مسؤولیت و موضع دلسوزانه مؤلف محترم، خاطر نشان می سازد که هیچگونه تغییر مسیر در برنامه ها و سیاست های شبکه پیام صدا هرگز صورت نگرفته است. افزایش استفاده از موسیقی غربی با افزایش تدریجی حجم برنامه ها و تبدیل شدن به یک شبکه بیست و چهار ساعت زنده، امری طبیعی است، همچنانکه این افزایش در استفاده از سایر بخش های موسیقی انجام پذیرفته است. در این میان آنچه مهم است معدل سهم هر یک از انواع موسیقی مورد استفاده در طول این سالهاست که حاکی از عدم تغییر در سیاست اولویت دادن به موسیقی اصیل ایرانی در کلیه شبکه ها و بویژه در شبکه پیام است. تولید محصولات پاپ و جاذبه استفاده از این نوع محصولات جدید بطور طبیعی تهیه کنندگان را در یک مقطع معین به سمت استفاده بیشتر از این نوع تولیدات سوق داده است، اما مدیریت و نیروهای اجرایی و بویژه تهیه کنندگان هرگز از مسؤولیت مهم پاسداشت موسیقی اصیل ایرانی به عنوان مظهری برجسته از فرهنگ و تمدن این سرزمین غافل نمانده اند. در پایان خاطر نشان می سازد که یک شبکه رادیویی زنده و سریع می باید به نیازهایی طبقات و اقشار مختلف جامعه پاسخ دهدو استفاده از انواع موسیقی مجاز، با ملاحظه علاق شنوندگان ،زمان پخش و فضای متناسب با موضوعات مطرحه ، اجتناب ناپذیر و بلکه لازم است.

دومین کنفرانس مدیریت آب و فاضلاب

در کشورهای آسیایی